(טז) וְאִ֣ישׁ כִּֽי־תֵצֵ֗א מִמֶּ֤נּוּ שִׁכְבַת־זָ֙רַע֙ וְרָחַ֣ץ בַּמַּ֔יִם אֶת־כָּל־בְּשָׂר֖וֹ וְטָמֵ֑א עַ֥ד הָעָֽרֶב׃

טז וּגְבַר, אֲרֵי תִּפּוֹק מִנֵּיהּ שִׁכְבַת זַרְעָא וְיַסְחֵי בְּמַיָּא יָת כָּל בִּסְרֵיהּ, וִיהֵי מְסָאַב עַד רַמְשָׁא.

(יז) וְכָל־בֶּ֨גֶד֜ וְכָל־עֹ֗ור אֲשֶׁר־יִהְיֶ֤ה עָלָיו֙ שִׁכְבַת־זָ֔רַע וְכֻבַּ֖ס בַּמַּ֑יִם וְטָמֵ֥א עַֽד־הָעָֽרֶב׃

יז וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מְשַׁךְ, דִּיהֵי עֲלוֹהִי שִׁכְבַת זַרְעָא וְיִצְטְבַע בְּמַיָּא, וִיהֵי מְסָאַב עַד רַמְשָׁא.

(יח) וְאִשָּׁ֕ה אֲשֶׁר־יִשְׁכַּ֥ב אִ֖ישׁ אֹתָ֑הּ שִׁכְבַת־זָ֙רַע֙ וְרָחֲצ֣וּ בַמַּ֔יִם וְטָמְא֖וּ עַד־הָעָֽרֶב׃

יח וְאִתְּתָא, דְּיִשְׁכּוֹב גְּבַר יָתַהּ שִׁכְבַת זַרְעָא וְיִסְחוֹן בְּמַיָּא, וִיהוֹן מְסָאֲבִין עַד רַמְשָׁא.

רש״י ◂ וְרָחֲצוּ בַמַּיִם: גְּזֵרַת מֶלֶךְ הִיא שֶׁתִּטָּמֵא הָאִשָּׁה בְּבִיאָה, וְאֵין הַטַּעַם מִשּׁוּם נוֹגֵעַ בְּשִׁכְבַת זֶרַע, שֶׁהֲרֵי מַגַּע בֵּית הַסְּתָרִים הוּא:

(יט) וְאִשָּׁה֙ כִּֽי־תִהְיֶ֣ה זָבָ֔ה דָּ֖ם יִהְיֶ֣ה זֹבָ֑הּ בְּבְשָׂרָ֗הּ שִׁבְעַ֤ת יָמִים֙ תִּֽהְיֶ֔ה בְּנִדָּתָ֖הּ וְכָל־הַנֹּגֵ֥עַ בָּ֛הּ יִטְמָ֖א עַֽד־הָעָֽרֶב׃

יט וְאִתְּתָא אֲרֵי תְּהֵי דָּיְבָא, דַּם יְהֵי דּוֹבַהּ בְּבִסְרַהּ שִׁבְעָא יוֹמִין תְּהֵי בְּרִיחוּקַהּ, וְכָל דְּיִקְרַב בַּהּ יְהֵי מְסָאַב עַד רַמְשָׁא.

רש״י ◂ כִּי־תִהְיֶה זָבָה: יָכוֹל, מֵאֶחָד מִכָּל אֵבָרֶיהָ? תַּלְמוּד לוֹמַר: (ויקרא, כ) ״וְהִיא גִּלְּתָה אֶת־מְקוֹר דָּמֶיהָ״, וְאֵין דָּם מְטַמֵּא אֶלָּא הַבָּא מִן הַמָּקוֹר. דָּם יִהְיֶה זֹבָהּ בְּבְשָׂרָהּ: אֵין זוֹבָהּ קָרוּי זוֹב לְטַמֵּא, אֶלָּא אִם־כֵּן הוּא אָדֹם. בְּנִדָּתָהּ: כְּמוֹ (איוב, יח, יח): ״וּמִתֵּבֵל יְנִדֻּהוּ״, שֶׁהִיא מְנֻדָּה מִמַּגַּע כָּל אָדָם. תִּהְיֶה בְּנִדָּתָהּ: אֲפִלּוּ לֹא רָאֲתָה אֶלָּא רְאִיָּה רִאשׁוֹנָה:

(כ) וְכֹ֣ל אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּ֣ב עָלָיו֮ בְּנִדָּתָהּ֒ יִטְמָ֔א וְכֹ֖ל אֲשֶׁר־תֵּשֵׁ֣ב עָלָ֑יו יִטְמָֽא׃

כ וְכֹל דְּתִשְׁכּוֹב עֲלוֹהִי בְּרִיחוּקַהּ, יְהֵי מְסָאַב; וְכֹל דְּתִתֵּיב עֲלוֹהִי, יְהֵי מְסָאַב.

(כא) וְכָל־הַנֹּגֵ֣עַ בְּמִשְׁכָּבָ֗הּ יְכַבֵּ֤ס בְּגָדָיו֙ וְרָחַ֣ץ בַּמַּ֔יִם וְטָמֵ֥א עַֽד־הָעָֽרֶב׃

כא וְכָל דְּיִקְרַב, בְּמִשְׁכְּבַהּ יְצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא, וִיהֵי מְסָאַב עַד רַמְשָׁא. לְמֵימַר.

(כב) וְכָל־הַנֹּגֵ֣עַ בְּכָל־כְּלִי֮ אֲשֶׁר־תֵּשֵׁ֣ב עָלָיו֒ יְכַבֵּ֤ס בְּגָדָיו֙ וְרָחַ֣ץ בַּמַּ֔יִם וְטָמֵ֥א עַֽד־הָעָֽרֶב׃

כב וְכָל דְּיִקְרַב בְּכָל מָנָא, דְּתִתֵּיב עֲלוֹהִי: יְצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא, וִיהֵי מְסָאַב עַד רַמְשָׁא.

(כג) וְאִ֣ם עַל־הַמִּשְׁכָּ֗ב הוּא֙ אֹ֣ו עַל־הַכְּלִ֔י אֲשֶׁר־הֻ֥וא יֹשֶׁ֖בֶת עָלָ֑יו בְּנָגְעוֹ־בוֹ֙ יִטְמָ֔א עַֽד־הָעָֽרֶב׃

כג וְאִם עַל מִשְׁכְּבָא הוּא, אוֹ עַל מָנָא דְּהִיא יָתְבָא עֲלוֹהִי בְּמִקְרְבֵיהּ בֵּיהּ: יְהֵי מְסָאַב, עַד רַמְשָׁא.

רש״י ◂ וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא: הַשּׁוֹכֵב, אוֹ הַיּוֹשֵׁב עַל מִשְׁכָּבָהּ, אוֹ עַל מוֹשָׁבָהּ, אֲפִלּוּ לֹא נָגַע בָּהּ, אַף הוּא בְּדַת טֻמְאָה הָאֲמוּרָה בַּמִּקְרָא הָעֶלְיוֹן, שֶׁטָּעוּן כִּבּוּס בְּגָדִים. עַל־הַכְּלִי: לְרַבּוֹת אֶת הַמֶּרְכָּב. בְּנָגְעוֹ־בוֹ יִטְמָא: וְאֵינוֹ טָעוּן כִּבּוּס בְּגָדִים, שֶׁהַמֶּרְכָּב אֵין מַגָּעוֹ מְטַמֵּא אָדָם לְטַמֵּא בְּגָדִים:

(כד) וְאִ֣ם שָׁכֹ֣ב יִשְׁכַּ֣ב אִ֔ישׁ אֹתָ֖הּ וּתְהִ֣י נִדָּתָ֑הּ עָלָ֣יו וְטָמֵ֔א שִׁבְעַ֥ת יָמִ֖ים וְכָל־הַמִּשְׁכָּ֥ב אֲשֶׁר־יִשְׁכַּ֖ב עָלָ֥יו יִטְמָֽא׃

כד וְאִם מִשְׁכָּב יִשְׁכּוֹב גְּבַר יָתַהּ, וִיהֵי רִיחוּקַהּ עֲלוֹהִי וִיהֵי מְסָאַב, שִׁבְעָא יוֹמִין; וְכָל מִשְׁכְּבָא דְּיִשְׁכּוֹב עֲלוֹהִי, יְהֵי מְסָאַב.

רש״י ◂ וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו: (ת״כ, נדה לג)
יָכוֹל, יַעֲלֶה לְרַגְלָהּ, שֶׁאִם בָּא עָלֶיהָ בַּחֲמִשִּׁי לְנִדָּתָהּ, לֹא יִטְמָא אֶלָּא ג׳יָמִים כְּמוֹתָהּ? תַּלְמוּד לוֹמַר: ״וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים״. וּמַה תַּלְמוּד לוֹמַר: ״וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו״? מַה הִיא מְטַמְּאָה אָדָם וּכְלִי חֶרֶס, אַף הוּא מְטַמֵּא אָדָם וּכְלִי חֶרֶס:

(כה) וְאִשָּׁ֕ה כִּֽי־תָזוּב֙ זוֹב֣ דָּמָ֔הּ יָמִ֥ים רַבִּ֖ים בְּלֹא֣ עֶת־נִדָּתָ֑הּ אֹ֣ו כִּֽי־תָזוּב֮ עַל־נִדָּתָהּ֒ כָּל־יְמֵ֣י זוֹב֔ טֻמְאָתָ֖הּ כִּימֵ֣י נִדָּתָ֑הּ תִּֽהְיֶ֥ה טְמֵאָ֖ה הִֽוא׃

כה וְאִתְּתָא אֲרֵי יְדוּב דּוֹב דְּמַהּ יוֹמִין סַגִּיאִין, בְּלָא עִדָּן רִיחוּקַהּ, אוֹ אֲרֵי תְּדוּב, עַל רִיחוּקַהּ: כָּל יוֹמֵי דּוֹב סְאוֹבְתַהּ, כְּיוֹמֵי רִיחוּקַהּ תְּהֵי מְסָאֲבָא הִיא.

רש״י ◂ יָמִים רַבִּים: שְׁלֹשָׁה יָמִים. בְּלֹא עֶת־נִדָּתָהּ: אַחַר שֶׁיָּצְאוּ שִׁבְעַת יְמֵי נִדָּתָהּ. אוֹ כִּי־תָזוּב: אֶת שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים הַלָּלוּ: עַל־נִדָּתָהּ: מֻפְלָג מִנִּדָּתָהּ יוֹם אֶחָד, זוֹ הִיא זָבָה, וּמִשְּׁפָטָהּ חָרוּץ בְּפָרָשָׁה זוֹ וְלֹא כְּדַת הַנִּדָּה, שֶׁזּוֹ טְעוּנָה סְפִירַת שִׁבְעָה נְקִיִּים וְקָרְבָּן, וְהַנִּדָּה אֵינָהּ טְעוּנָה סְפִירַת שִׁבְעָה נְקִיִּים, אֶלָּא שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדָּתָהּ, בֵּין רוֹאָה בֵּין שֶׁאֵינָהּ רוֹאָה; וְדָרְשׁוּ בְּפָרָשָׁה זוֹ י״א יוֹם שֶׁבֵּין סוֹף נִדָּה לִתְחִלַּת נִדָּה, וְשֶׁכָּל שְׁלֹשָׁה רְצוּפִין שֶׁתִּרְאֶה בְּאַחַד עָשָׂר יוֹם הַלָּלוּ תְּהֵא זָבָה:

(כו) כָּל־הַמִּשְׁכָּ֣ב אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּ֣ב עָלָיו֮ כָּל־יְמֵי֒ זוֹבָ֔הּ כְּמִשְׁכַּ֖ב נִדָּתָ֑הּ יִֽהְיֶה־לָּ֔הּ וְכָל־הַכְּלִי֙ אֲשֶׁר־תֵּשֵׁ֣ב עָלָ֔יו טָמֵ֖א יִֽהְיֶ֑ה כְּטֻמְאַ֥ת נִדָּתָֽהּ׃

כו כָּל מִשְׁכְּבָא דְּתִשְׁכּוֹב עֲלוֹהִי, כָּל יוֹמֵי דּוֹבַהּ כְּמִשְׁכַּב רִיחוּקַהּ, יְהֵי לַהּ; וְכָל מָנָא, דְּתִתֵּיב עֲלוֹהִי מְסָאַב יְהֵי, כְּסוֹאֲבַת רִיחוּקַהּ.

(כז) וְכָל־הַנּוֹגֵ֣עַ בָּ֗ם יִטְמָא֙ וְכִבֶּ֣ס בְּגָדָ֔יו וְרָחַ֣ץ בַּמַּ֔יִם וְטָמֵ֥א עַֽד־הָעָֽרֶב׃

כז וְכָל דְּיִקְרַב בְּהוֹן, יְהֵי מְסָאַב; וְיִצַּבַּע לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחֵי בְּמַיָּא, וִיהֵי מְסָאַב עַד רַמְשָׁא.

(כח) וְאִֽם־טָהְרָ֣ה מִזּוֹבָ֗הּ וְסָפְרָה֙ לָ֔הּ שִׁבְעַ֥ת יָמִ֖ים וְאַחַ֑ר תִּטְהָֽר׃

כח וְאִם דְּכִיאַת, מִדּוֹבַהּ וְתִמְנֵי לַהּ שִׁבְעָא יוֹמִין, וּבָתַר כֵּין תִּדְכֵּי.

(כט) וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁמִינִ֗י תִּקַּ֤ח לָהּ֙ שְׁתֵּ֣י תֹרִ֔ים אֹ֥ו שְׁנֵ֖י בְּנֵ֣י יוֹנָ֑ה וְהֵבִיאָ֣ה אֹתָ֗ם אֶל־הַכֹּהֵ֛ן אֶל־פֶּ֥תַח אֹֽהֶל־מוֹעֵֽד׃

כט וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה, תִּסַּב לַהּ תְּרֵין שַׁפְנִינִין, אוֹ תְּרֵין, בְּנֵי יוֹנָה; וְתֵיתֵי יָתְהוֹן לְוָת כָּהֲנָא, לִתְרַע מַשְׁכַּן זִמְנָא.

(ל) וְעָשָׂ֣ה הַכֹּהֵ֣ן אֶת־הָאֶחָ֣ד חַטָּ֔את וְאֶת־הָאֶחָ֥ד עֹלָ֖ה וְכִפֶּ֣ר עָלֶ֑יהָ הַכֹּהֵ֣ן לִפְנֵ֔י יְהוָ֖ה מִזּ֥וֹב טֻמְאָֽתָֽהּ׃

ל וַיַּעֲבֵיד כָּהֲנָא יָת חַד חַטָּתָא, וְיָת חַד עֲלָתָא; וִיכַפֵּר עֲלַהּ כָּהֲנָא קֳדָם יְיָ, מִדּוֹב סְאוֹבְתַהּ.

(לא) וְהִזַּרְתֶּ֣ם אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל מִטֻּמְאָתָם֙ וְלֹ֣א יָמֻ֔תוּ בְּטֻמְאָתָ֖ם בְּטַמְּאָ֑ם אֶת־מִשְׁכָּנִ֥י אֲשֶׁר־בְּתוֹכָֽם׃

לא וְתַפְרְשׁוּן יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִסּוֹאֲבָתְהוֹן; וְלָא יְמוּתוּן בְּסוֹאֲבָתְהוֹן, בְּסַאוּבֵיהוֹן יָת מַשְׁכְּנִי דְּבֵינֵיהוֹן.

רש״י ◂ וְהִזַּרְתֶּם: אֵין ׳נִזִּירָה׳ אֶלָּא פְּרִישָׁה, וְכֵן (ישעיה, א): ״נָזְרוּ אָחוֹר״, וְכֵן (בראשית, מח) ״נְזִיר אֶחָיו״. וְלֹא יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם: הֲרֵי הַכָּרֵת שֶׁל מְטַמֵּא מִקְדָּשׁ קָרוּי ׳מִיתָה׳:

(לב) זֹ֣את תּוֹרַת֮ הַזָּב֒ וַאֲשֶׁ֣ר תֵּצֵ֣א מִמֶּ֔נּוּ שִׁכְבַת־זָ֖רַע לְטָמְאָ֥ה בָֽהּ׃

לב דָּא אוֹרַיְתָא, דְּדוֹבָנָא, וּדְתִפּוֹק מִנֵּיהּ שִׁכְבַת זַרְעָא, לְאִסְתַּאָבָא בַּהּ.

רש״י ◂ זֹאת תּוֹרַת הַזָּב: בַּעַל רְאִיָּה אַחַת וּמַהוּ תּוֹרָתוֹ. וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת־זָרַע: הֲרֵי הוּא כְּבַעַל קֶרִי, טָמֵא טֻמְאַת עֶרֶב:

(לג) וְהַדָּוָה֙ בְּנִדָּתָ֔הּ וְהַזָּ֖ב אֶת־זוֹבֹ֑ לַזָּכָ֥ר וְלַנְּקֵבָ֖ה וּלְאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּ֥ב עִם־טְמֵאָֽה׃

לג וְלִדְסְאוֹבְתַהּ, בְּרִיחוּקַהּ, וְלִדְדָאִיב יָת דּוֹבֵיהּ, לִדְכַר וּלְנֻקְבָא; וְלִגְבַר, דְּיִשְׁכּוֹב עִם מְסָאֲבְתָּא.

רש״י ◂ וְהַזָּב אֶת־זוֹבוֹ: בַּעַל שְׁתֵּי רְאִיּוֹת וּבַעַל שָׁלֹשׁ רְאִיּוֹת, שֶׁתּוֹרָתָן מְפֹרֶשֶׁת לְמַעְלָה